

Puterea gândului

DANACIOBY

Nu știu ce-o fi având gândul meu în mintea lui când a plecat.
Și-a pus o floare de mălin după ureche, și-a udat buzele cu roua dimineții,
S-a transformat apoi în pasăre și a zburat.
Am apucat să-i dau doar trei povețe
Să nu spună tot ce știe căci lumea de nebun îl va lua,
Să nu creadă tot ce vede căci mare întristare va avea,
Să nu facă tot ce poate căci s-ar putea să nu-l mai vreau în mintea mea.
Călătorul meu gând s-a plimbat prin păduri de mesteceni când crivățul din est bătea
Iar orizontul roșu se-ntindea. Tăcea.
S-a urcat apoi la lună lipindu-și buzele de ea. Suspina.
S-a avântat apoi dincolo de nori și s-a întors mai înțelept și luminos la mine..prin Time.